

uit de literatuur

TELEVISIE

M. MEYER, (ed.),
Wie verstehen Kinder Fernsehprogramme? Forschungsergebnisse zur Wirkung formaler Gestaltungselemente des Fernsehens, München, K.G. Saur Verlag, 1984. 315 blz. (Schriftenreihe Internationales Zentralinstitut für das Jugend- und Bildungsfernsehen nr. 17).

Het traditionele onderzoek naar de invloed van televisie op kinderen is te lang blijven stilstaan bij de inhoudelijke aspecten van televisieprogramma's. Het feit dat kinderen reeds vele eeuwen gruwelijke verhalen, sprookjes en legenden te horen of te lezen hebben gekregen, kon niet verhinderen dat sinds de opkomst van de televisie herhaaldelijk gewezen werd en nog steeds wordt op de negatieve invloed van het grote aantal gewelddaden dat de onschuldige kijkertjes voorgezet krijgen. Nog steeds vinden bepaalde mensen het interessant te tellen hoeveel gewelddaden de gemiddelde tv-kijker per uur te zien krijgt.

Het is slechts de laatste jaren dat men zich intenser is gaan bezighouden met de invloed van de formele aspecten van het medium televisie: camerabewegingen, montagetechnieken, achtergrondgeluiden, enz. Hoe zien en verstaan kinderen deze formele aspecten? Begrijpen kinderen een zoombeweging, een elips? 'Sesame Street' heeft daarnaast nog gezorgd voor een nieuwe vorm van onderzoek, formative research, waarbij het samenwerken van programmamakers en reclameluit met psychologen en pedagogen de planning en productie van een jeugdfeuilleton voorafgaat.

Beide onderzoeksrichtingen leggen meer de nadruk op de vormbepalende elementen van televisieproducties. Het is de gemeenschappelijke noemer die de twee delen van Manfred Meyers boek verbindt. Het eerste deel bevat verslagen over experimentele onderzoeken naar formele kenmerken en hun invloed op de aandacht voor en het begrijpen van programma's door kinderen, evenals studies over de cognitieve en emotionele reacties van kinderen op wat ze op het scherm zien. Het tweede deel bevat artikelen over doel, methode en toepassingsmogelijkheden van het 'vormende onderzoek', dat (in de VSA) bij de productie van doelgerichte televisieseries voor kinderen steeds meer aan belang wint.

In dit boek vinden we geen nookkreten over de schadelijke gevolgen van televisie. Wel wordt getracht de vaststellingen uit verschillende onderzoeken bruikbaar te maken voor 'goede' kindertelevisie. Hierbij wordt niet uit het oog verloren dat zowel vorm als inhoud van belang zijn. Zo lijkt geweld, inhoudelijk gezien, minder invloed te hebben op het vasthouden van de aandacht dan wel veel 'actie' in de formele voorstellingswijzen (Rice, Huston en Wright, blz. 29 e.v.). Interessant is ook de bijdrage van Salomon (blz. 199-218) over de in-

vloed van voorkennis op het televisie kijken van kinderen. De context van de verwachtingen bepaalt mee in hoeverre men informatie uit een programma haalt.

Ligt in het eerste deel de nadruk op theoretisch onderzoek, in het tweede deel komt het specifiek op de praktijk gericht onderzoek aan bod. De zogenoemde formative research (formative Forschung) ligt vooral aan de basis van de programma's van de Children's Television Workshop (CTW): "Sesame Street", "The Electric Company", "3-2-1 Contact", enz. Zowel Mielke (blz. 221-239) als Palmer (blz. 240-265) spreken uit eigen ervaring bij CTW. Ook Rockman (blz. 266-294) spreekt uit eigen ervaring, maar dan over zijn werk bij het Agency for Instructional Television (AIT), één van de voornaamste leveranciers van (Amerikaanse) schooltelevisieprogramma's. Dat dit alles niet altijd even kritisch gebeurt, wordt gecompenseerd door Burdachs bijdrage (bls. 295-312) over de methodologische problemen van het vormend onderzoek.

De bedoeling van het boek was "einige neuere Ansätze und Ergebnisse der empirischen Forschung vorzustellen und mit den psychologischen Phänomenen vertraut zu machen, die bei der Rezeption von Fernsehsendungen durch Kinder und Jugendliche eine Rolle spielen" (Meyer, blz. 7). Het is een uitgebreide verzameling geworden van nieuwe perspectieven voor het onderzoek rond kinderen en televisie, perspectieven die een positief gebruik van televisie mogelijk willen maken.

B.K.

B.K.

X.

The child and television drama: the psychosocial impact of cumulative viewing,

Formulated by the Committee on Social Issues, Group for the Advancement of Psychiatry, New York, Mental Health Materials Center, 1982, 123 blz.

Op het eerste zich lijkt dit een interessant boek: welk is de invloed van veel televisie kijken op psychosociaal gedrag van het kind. Sporadisch kijken kan een bepaald effect hebben, maar welk is de specifieke invloed van het herhaaldelijke bekijken van geweldscènes of reclameboodschappen? Een tiental psychiaters hebben zich over dit onderwerp gebogen en hun beroepservaring gekoppeld aan bestaande literatuur. Spijtig genoeg lijdt het eindresultaat aan de vele "may be's" en "could be's" en wordt er weinig nieuw relevant materiaal aangebracht.

Interessant is wel het hoofdstuk over de relatie tussen televisie en fantasie. Verbeelding is een (noodzakelijke) uitlaatklep voor o.a. agressief gedrag. Wanneer door televisie kijken de eigen verbeeldingskracht vermindert, kan dit aanleiding geven tot impulsieve, agressieve daden. In een volgend hoofdstuk worden de plots van de meeste tv-verhalen gedefinieerd

in termen van conflict en conflict-oplossing. Daaraan gekoppeld wordt een overzicht gegeven van het onderzoek naar het effect van geweld op televisie. Vervolgens worden de kinderprogramma's inhoudelijk geanalyseerd. De fout die hier gemaakt wordt, is dat men een programma in zijn geheel beschouwt, als een logische opeenvolging van feiten: een oorzaak, een doel, een resultaat en eventuele gevolgen. Nochtans werd eerder in het boek gesteld dat voor kleine kinderen "much of what they see will not make much sense to them" (blz. 25) en dat het slechts tijdens de schooljaren is dat "he or she moves (...) from fragmentary notions to progressively integrated concepts, from isolated events to concepts of sequence and causality" (blz. 27). Wanneer een verhaal logisch geanalyseerd gewelddadig lijkt, wil dit nog niet zeggen dat een kind dit verhaal ook als dusdanig zal zien en begrijpen. Dit wordt dan wel weer gerelativeerd in het gedeelte gewijd aan educatieve programma's en ook in het hoofdstuk over geweld wordt gewezen op interveniërende variabelen (persoonlijkheidskenmerken, e.d.). Toch lijkt het ons dat men over de negatieve invloed van televisie nogal gauw naar de alarmbel grijpt, terwijl men over een eventuele positieve invloed niet zo zeker is. Dit komt ook tot uiting in de traditionele besluiten, waar men stelt dat de actieve aanwezigheid van een derde, oudere persoon de positieve beïnvloeding bevordert en dat men kinderen niet altijd naar om het even wat moet laten kijken daar teveel kijken niet goed is (zoals teveel eten ook ongezonder is).

NIEUWE MEDIA

X,

La télévision à péage, in: Problèmes audiovisuels,

n° 21, sept./oct. 1984, La Documentation française, Paris, 56 blz.

In 1975 werd in de Verenigde Staten de eerste abonnee-TV (pay-TV) service Home Box Office opgestart. HBO is nog steeds de grootste van de ca. 30 TV-kanalen in de VS die enkel door (betalende) abonnees te bekijken zijn.

Dit speciale nummer van 'Problèmes audiovisuels' geeft in de eerste paragraaf een historisch overzicht van pay-TV in de Verenigde Staten en (in paragraaf 2) van de technologische ontwikkelingen m.b.t. dit nieuwe medium. In paragraaf 3 wordt een overzicht gegeven van de Europese (Britse, Zwitserse, Finse, Nederlandse) en Canadese abonnee-TV-diensten. Tenslotte wordt uitgebreid ingegaan op de programmatorische aspecten van pay-TV en op de invloed van dit medium op het bioscoopbezoek.

D.D.G.

David I. RAITT (ed.),
An Introduction to Online Information Systems,
Learned Information, Oxford/New Jersey,
1984, 295 blz.

Dit verzamelwerk bevat een door D.I. Raitt ge-
maakte selectie van de (volgens de auteur)
meest interessante artikelen die tot medio
1984 in allerlei tijdschriften zijn verschenen
m.b.t. elektronisch publiceren.

De bijdragen zijn gegroepeerd in zeven hoofd-
stukken. Hoofdstuk 1 bevat een algemene in-
leiding over elektronisch publiceren en online
databanken. In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op
hard- en software van online databanken.

Hoofdstuk 3 bevat een aantal voorbeelden van
gespecialiseerde gegevensbanken. In hoofd-
stuk 4 staan een aantal artikelen over het ge-
bruik van terminals en de zoekprocedures voor
het raadplegen van databanken. Hoofdstuk 5
gaat in op de exploitatie (kosten/baten) van
databanken, terwijl in hoofdstuk 6 de moge-
lijkheden en problemen worden beschreven bij
het gebruik van gegevensbanken door de eind-
gebruiker. In het laatste hoofdstuk worden een
aantal toekomstige ontwikkelingen van de on-
line-industrie aangestipt.

D.D.G.

X,
Cable Interactive Services. Their Revenue Potential,
AGB Cable & Viewdata, London, 1984, 42 blz.

Dit rapport bevat de resultaten van een onder-
zoek (1984) onder 500 Britse huizezinnen
naar hun interesse voor interactieve kabel-
diensten, zoals teleshopping, pay-TV, electro-
nic mail, telebewakingssystemen, enz.

D.D.G.

Mick McLEAN (ed.),
The Information Explosion - The New Electronic Media in Japan and Europe,
Frances Pinter, London, 1985, 130 blz.

Dit boek bevat een samenvatting van de refe-
raten die werden gehouden op een in 1985 ge-
organiseerd congres, gesponsord door TECH-
NOVA Inc., een organisatie die werd opgericht
voor de aanmoediging van onderzoek m.b.t. in-
formatietechnologie en voor de uitwisseling
van technologische kennis en producten tus-
sen Japan en andere (ontwikkelde en ontwik-
kelings-) landen.

De artikelen handelen over het gebruik van
nieuwe communicatietechnieken (videotex,
glasvezel, satellieten,...) en de rol die deze
kunnen vervullen in de sociaal-economische
ontwikkeling van de (Europese en Japanse)
maatschappij.

D.D.G.

Olivier PASTRE (red.),
**Bureautique: quelle politique sociale pour
quelle technologie?**
La Documentation française, Paris, 1982, 189
blz.

Dit rapport werd opgesteld door het C.R.E.I.
(Centre de Recherche en Economie Industriel-
le) in opdracht van het Franse Ministerie van
Sociale Zaken. Op basis van een analyse en

evaluatie van de huidige kantoorarbeid in
Frankrijk wordt onderzocht hoe nieuwe com-
municatie- en tekstverwerkingstechnieken
deze kantoorarbeid in de toekomst zullen beïn-
vloeden.

Op het einde van het rapport formuleren de on-
derzoekers een aantal aanbevelingen die voor-
al betrekking hebben op de ergonomische
voorwaarden en organisatie van het kantoor in
de toekomst.

D.D.G.

X,
**Videotex International '85: Proceedings of the
Conference held in Amsterdam, October 1985**,
Online Publication, London/New York/Singa-
pore, 1985, 404 blz.

Dit verslagboek bevat de referaten van een in
oktober 1985 door Online georganiseerd inter-
nationaal videotexsymposium.

Naast een actuele stand van zaken m.b.t.
videotex in verschillende landen (waaronder
België) bevat dit rapport nog bijdragen over de
exploitatie van financiële diensten, telesoft-
ware, de beveiliging van videotex data, de ont-
wikkeling van datanetwerken, het gebruik van
intelligente terminals in videotex en de exploi-
tatie van videotexdiensten voor dagbladbedrij-
ven.

D.D.G.

Larry MARTINEZ,
**Communication Satellites: Power, Politics in
Space**,
Artech House, Inc., Dedham, 1985, 186 blz.

De meeste geïndustrialiseerde landen hebben
grootschalige, prestigieuze telematicaprojec-
ten opgestart. Uit sociaal-wetenschappelijk
onderzoek blijkt dat de implementering van
nieuwe communicatietechnologie een invloed
heeft op het individu en op de samenleving.
In dit boek probeert de auteur te peilen welke
rol de overheid speelt (en heeft gespeeld) in de
ontwikkeling van de communicatiesatelliet en
hoe de nieuwe informatietechnologie de inter-
nationale (machts)verhoudingen beïnvloedt.

D.D.G.

W. AINHORN, W.-D. FELLNER,
CEPT-Bildschirmtext und Edition mit MUPID,
Wissenschaftsverlag - Bibliographisches Insti-
tut, Zürich, 1985, 411 blz.

In een eerste deel wordt een zeer uitvoerige en
gedetailleerde beschrijving gegeven van de
Europese (maar vooralsnog enkel in West-
Duitsland en Oostenrijk op nationale schaal
gebruikte) CEPT-videotexstandaard, die vooral
qua grafische vormgeving meer mogelijkhe-
den biedt dan bijvoorbeeld de Engelse Prestel-
of Franse Télétel-norm.

Een tweede deel bevat een handleiding voor
het leren editeren op de MUPID-terminal, een
in Oostenrijk ontwikkelde en op nationale
schaal ingevoerde terminal voor het consul-
teren en editeren van videotex-informatie via de
CEPT-standaard.

D.D.G.

FILM EN LITERATUUR

Sigrid BAUSCHINGER, Susal L. COCALIS,
e.a., (Hrsg.),
**Film und Literatur, Literarische Texte und der
neue deutsche Film**,
München en Bern, Francke Verlag, 1984, 240
blz.

Dit boek is de neerslag van een colloquium
dat in 1981 gehouden is aan de universiteit
van Massachusetts, met als thema *Literatuur
en de hedendaagse Duitse Film*. De deelne-
mers (en dus ook de opgenomen teksten)
komen voor het grootste deel uit het studier-
rein van de Duitse literatuurwetenschap. Dat
een dergelijk colloquium in de V.S. doorgaat,
verklaren de uitgevers door het succes van de
hedendaagse Duitse film in de States.

Uit de diverse teksten blijkt dat de algemene
houding van de critici tegenover de literatuur-
verfilming (LV) tijdens de laatste jaren weinig
is veranderd. Vaak wordt de LV normatief be-
naderd en gaat de aandacht vnl. naar de "ade-
quate" verfilming (cfr. de eerste bijdrage:
"Wie weit kann sich Film von Literatur entfer-
men?"). Het probleem van de definitie van de
term *literatuurverfilming* komt nauwelijks aan
bod: Gollub (p. 43-44) haalt het discussiepunt
heel even aan. Meestal schuilt achter het ge-
bruik van de term een impliciet en a priori
vooropgesteld concept van "literatuur", dat
zich beperkt tot de zogeheten "High Literatu-
re". Wanneer alsnog een filmreeks gebaseerd
op paraliteraire teksten wordt behandeld, is er
van vergelijkbare nog weinig sprake (cfr. Rent-
schlers tekst over de Heimatfilm).

Het artikel van Hans-Bernard Möller is inter-
essant omdat het de tegenpool behandelt van de
LV, nl. de transpositie van film naar boek of de
"romanisatie". Helaas, ook hier concentreert
de analyse zich weer vnl. op de zgn. "adequa-
tienormen". Naast het adaptatiefenomeen be-
handelen een paar teksten ook andersoortige
intertekstuele relaties tussen literatuur en
film, bijvoorbeeld hoe de film d.m.v. bepaalde
technieken put uit de traditie van de literatuur
of omgekeerd, hoe het hedendaagse Duitse
proza bepaalde "cinematografische" aspect-
ten bevat. Hierbij echter worden termen als "li-
terair" en "cinematografisch" vaak in een ab-
solute of overdrachtelijke betekenis gebruikt
en niet nader gepreciseerd.

Al bij al biedt dit boek dus weinig nieuws voor
de studie van de relatie tussen literatuur en
film, noch op theoretisch, noch op historisch
vlak.

P.C.

PUBLIC RELATIONS

Colin COULSON-THOMAS,
Public Relations (A Practical Guide),
MacDonald & Evans, Plymouth, 1979, 168 blz.

Op het gebied van Public Relations bestaan er
al heel wat handboeken en praktische gidsen.
De schrijver wil zich echter niet bezig houden
met technieken en 'how-to-do-things', zoals de
meeste van zijn voorgangers, maar wil een

meer management-gerichte benadering van PR-problemen uitwerken, aldus het voorwoord. Het boek behandelt de verschillende fasen in het benaderen van PR-vraagstukken (situatie-analyse, het formuleren van doelstellingen, publieks-identificatie, kanaalkeuze, evaluatie, enz.). Maar uiteindelijk bevat het boek niet veel nieuws: het is een uitwerking van een werkschema zoals bv. Bernays al in 1946 opstelde, en velen na hem, zij het in andere bewoordingen. Het is een vlot geschreven en overzichtelijk werk geworden, maar het voegt niet veel nieuws toe aan de bestaande literatuur over PR.

M.W.

ALGEMEEN

Wolfgang R. LANGENBUCHER (ed.),
Publizistik- und Kommunikationswissenschaft
(Ein Textbuch zur Einführung in ihre Teildisziplinen)

Wilhelm Braumüller, Wien, 1986, 196 blz.

Wolfgang R. LANGENBUCHER (ed.),

Politische Kommunikation (Grundlagen, Strukturen, Prozesse),

Wilhelm Braumüller, Wien, 1986, 196 blz.

Dit zijn de eerste twee delen van de reeks 'Studienbücher zur Publizistik- und Kommunikationswissenschaft'. De bedoeling van deze reeks is een handboek te zijn voor studenten en andere geïnteresseerden in de pers- en communicatiewetenschappen. Elk deel zal die teksten bevatten die een 'must' zijn op het desbetreffende deelgebied. Elk hoofdstuk wordt besloten met een lijst van werken die tot verdere zelfstudie kunnen dienen.

Het eerste deel is, zoals uit de ondertitel blijkt, een inleiding in de verschillende deeldisciplines. Aan bod komen communicatietheorie, onderzoeksmethoden, medialeer en mediakunde, geschiedenis, politiek, economie en praktijk van de communicatie en de media. Bovendien wordt in dit eerste deel een overzicht aangeboden van algemene werken in de communicatiewetenschap: vaktijdschriften, naslagwerken, bibliografieën, literatuur m.b.t. communicatieberoepen en aanverwante wetenschappen.

Het tweede deel in de reeks is gewijd aan politieke communicatie. Dit onderwerp wordt heel breed gezien en achtereenvolgens vanuit juridisch, sociologisch, politicologisch en communicatiewetenschappelijk oogpunt behandeld.

Deze twee boeken geven goede hoop dat de samenstellers erin zullen slagen een degelijk standaardwerk samen te stellen dat voor studenten communicatiewetenschappen én voor andere geïnteresseerden een handleiding en uitgangspunt voor (zelf-)studie zal vormen. De enige bedenking die wij hebben bij de opzet van de reeks is de volgende: er worden slechts reeds bestaande en (tot nu toe) uitsluitend duitstalige artikels opgenomen, wat een risico op onvolledigheid of verarming insluit.

M.W.

Oliver BOYD-BARRETT and Peter BRAHAM,
Media, Knowledge and Power

Croom Helm, London, 1986, 483 p.

In dit boek, gepubliceerd in samenwerking met de Open Universiteit, staat de rol van de communicatiemediën in de produktie en de sociale verspreiding van kennis centraal. Vooral de relatie tussen media en educatie (binnen en buiten de formele instellingen) wordt belicht: wat is de effectiviteit van de verschillende vormen van communicatie in het overbrengen van informatie, wat zijn gevolgen van mediagebruik op menselijke vaardigheden, hoe kunnen media in het onderwijs geïntegreerd worden enz. Doordat het hier om een "textbook" gaat (bij de cursus 'Communicatie en Educatie') vormen de bijdragen op zich een tamelijk kaleidoscopisch geheel. Dat is echter grotendeels opgelost door de 'introducties' waardoor de bijdragen van elk deel in een algemeen kader gesitueerd worden zodat het boek ook los van de cursus een afgerond geheel wordt.

M.W.

LA PENSÉE ET LES HOMMES,

La laïcité et les médias,

Editions de l'Université de Bruxelles, Brussel, 1985, 128 blz.

In dit dossier wil 'La pensée et les hommes' een overzicht geven van de situatie van de vrijzinnigen en hun gedachtegoed in de media. Naast deze franstalige kant, komt ook de Vlaamse tegenhanger (Unie Vrijzinnige Verenigingen) aan het woord, die in een artikel een overzicht geeft van de mogelijkheden voor Vlaamse Vrijzinnigen om hun stem te laten horen in de media.

De volgende aspecten komen aan bod: de waarde van het debat op radio en televisie, 30 jaar uitzendingen van 'La pensée et les hommes', verslaggeving van het pausbezoek (een 'katholieke coup' binnen de RTBF), de moeizame opkomst en doorbraak van wetenschapsvoorlichting, de veranderingen in de moraal (geïllustreerd aan de hand van films en feuilletons), de culturele taak van de omroep, de film als uitdrukking van politieke en individuele vrijzinnigheid, de thematiek en de institutionele controle op informatieve programma's en tenslotte de meest recente ontwikkelingen op mediagebied.

De artikelen zijn geschreven door mensen die zich kunnen beroepen op jarenlange ervaring op het gebied waarover ze schrijven waardoor hun betoog praktijkgericht en realistisch is. De benadering van elk onderwerp is historisch en de algemene teneur van het dossier is dat langzaam en moeizaam de vrijheid, vrijzinnigheid en het vrije onderzoek in de media een plaats hebben gekregen. Voor de toekomst voorspelt men een 'denationalisering' van de nationale zenders door de terreur van de kijkcijfers. De verdediging van de vrijzinnigheid en vrijheid zal nog slechts mogelijk zijn via lokale media.

M.W.

BOEK

Michele FIELD,
The Publishing Industry - Growth Prospects

Fade?,

Comedia, Londen, 1986, 50 blz.

Dit rapport geeft een gedetailleerd overzicht van de situatie in de Britse uitgeverwereld en bespreekt de toekomstperspectieven. De schrijfster kijkt verder dan de cijfers alleen en wijst op waarneembare trends, op de sterke en zwakke punten van het boek t.o.v. concurrerende produkten en bespreekt mogelijke toekomstige ontwikkelingen (o.a. 'on-demand publishing', 'electronic publishing', ontwikkelingen in de reglementering van het uitgeverijwezen). De sector heeft te maken met grote veranderingen maar is traag in het aanpassen aan de nieuwe situatie.

Het werk is geschreven vanuit een 'marketing'-standpunt en maakt deel uit van een serie rapporten over de mediaindustrie. Het geheel geeft een degelijk inzicht van de situatie in het boekwezen en de problemen waar het mee te kampen heeft.

M.W.

ALLERLEI

Jan VAN ROMPAEY,

De koningin was in twee stukken,

BRT, Brussel, 1986, 258 blz.

Als presentator van succesrijke BRT-radio en -TV-programma's als Janalleman, Echo, Terloops en tegenwoordig het media-actualiteitsprogramma Argus is Jan Van Rompaey uitgegroeid tot een populaire mediafiguur.

In dit werkje geeft Van Rompaey een overzicht van zijn rijke carrière dat vooral op het ruimere publiek is gericht.

Zijn traditionele manier van werken komt ook hier naar voor en dus zijn grappige anecdotes, het ludieke en sociale betrokkenheid nooit veraf.

Te klasseren onder: aangename huislectuur voor fans en (Vlaamse) mediafreaks.

L.D.

X.,

World Press Photo 1986,

Elsevier, Brussel, 1986, 128 blz.

Aan het eind van elk kalenderjaar is het de gewoonte de beste persfoto's van het voorbije jaar voor te leggen aan een internationale jury van specialisten, die dan beslissen welke de World Press Photo's van het jaar zijn.

Ook al naar jaarlijkse traditie worden deze dan gebundeld in een fotoboek en uitgegeven voor het grote publiek. Hierin vindt men achtereenvolgens de beste persfoto, de beste kindersfoto, natuurfoto, sportfoto enz. terug. Samenvattend vormen ze een pakkend jaaroverzicht, dat treffender nog dan woorden het voorbije jaar in beeld brengt, temeer daar de persfoto al lang niet meer de zuivere illustratie bij het geschreven woord is.

Al hoeft het geen betoog dat ook nu weer menselijke ellende en rampspoed de hoofdton voeren. Dit is een uitstekend naslagwerkje voor specialisten én het grote publiek.

L.D.